

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi D.K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. akt
III AUa 665/24,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 30 września 2025 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 8 września 2025 r. (data stempla pocztowego) D.K. (dalej: „skarżąca”) złożyła skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. akt III AUa 665/24. Skarżąca wniosła o: „zbadanie przyczyn przewlekłości postępowania oraz o zadośćuczynienie za przewlekłość w kwocie 5 tysięcy złotych.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym

bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn.: Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”, „u.s.p.p.”), skarga powinna zawierać: (1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy, (2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Skargę niespełniającą tych wymagań sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków (art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania).

Powyższe oznacza, że elementy konstrukcyjne skargi, o których mowa w art. 6 ust. 2 u.s.p.p. mają charakter fundamentalny i jakiegokolwiek braki w tym zakresie skutkują niemożnością merytorycznego rozpoznania skargi. Przedmiotowa skarga nie zawiera żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania

W związku z powyższym, na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

SSN Maria Szczepaniec

M.L.

[ał]